

Síðstu 12 bilmekanikkararnir:

Helvtin heldur fram í fakinum

Munur er á: í dag hava teir eitt gott verkstað við allari útgerð. Fyri fáum árum síðani høvdu teir eina bók frá 1943, sum gekk í arv frá lærlingi til lærling

— Eg eri yvirbevistur um, at eg fari ikki at halda fram.

Soleiðis sigur ein av teimum 12 bilmekanikkararum, sum vóru lidnir við sveinastýkkið hós-dagin. Hesir tólv eru teir seinastu, sum hava lært eftir tí gomlu skipanini.

Hinir 11 eru ikki so avgjördir. Onkur ætlar sær á maskinskúlan. Ein til skips. Onkur annar veit ikki — hevur ikki kannað møguleikan at sleppa at halda fram á sama verkstaði, sum hann hevur lært á. Tí, sum fleiri málbera seg, tað er ikki altíð, at verkstøðini eru áhugað í at hava sveinar. Tað er bligari at hava lærlingar. Men helvtin ætlar sær at halda fram sum bilmekanikkarar.

Nú hava hesir tólv ikki roynt tað nýggju skipanina — uttan okkurt smávegis eftir henni — men allir halda, at hon er betri enn tann gamla. Tveir av teimum tólv hava kortini gingið partvis eftir tí nýggju skipanini og teir ivast ikki.

Tann nýggja skipanin, sum kallast tann »ajour-førda-meistaralæran« krevur nógv longri tíð á tekniska skúla. Eftir gomlu læruni vóru lærlingarnir á Tekniska Skúlanum í 21 vikur, meðan teir eftir tí nýggju læruni eru heilar 36 vikur í skúla, greiðir Eirikkur Simonsen, sum er leiðandi faklærari á bildeildini á Tekniska skúlanum, frá.

Sjálvir halda teir nýklaktu sveinarnir, at tað er nógv hugaligari, síðan skúlin fekk verkstað við allari útgerð.

Skúlin fekk verkstað, tá hann flutti í bygningarnar við Velbastaðvegin. Tá fór skúlin eisini undir tað ajour-førdu-útbúgvingina. Og hesir, sum lærdu eftir gomlu skipanini, hava tí eisini havt gagn av verkstaðnum, har teir eisini hava gjørt sveinastýkkini.

Og tey fevna um høvuðsumvælan av motori, gearkassa, stýrigreiðnum o.s.fr. Skoðanar-meistararnar hava verið har einaferð-tværförir um dagin og hugt eftir ar-

Jógvan Gregersen, hjálparlærari, Johan Beder, Fuglafirði, N. Pauli Eysturberg, Hvalba, Hans O. Gaard, Hoyvík, Pauli G. Hognesen, Tórshavn, Kartni Jacobsen, Tórshavn, Albert Müller, Kvívík, Erling Olsson, Tórshavn, Rógvi Rasmussen, Runavík, Kári Toftalid, Tórshavn, Johan Chr. Højgaard, Rituvík, Eyðfinn Rein, Tórshavn, Jógvan Rubeksen, Tórshavn, Eirikkur Simonsen, leiðandi faklærari.

beiðnum.

— Men, sigur Eirikkur Simonsen, eftir tí nýggju læruskipanini skulu teir tveir skoðanar-meistararnir vera allan dagin á verkstaðnum.

Ein annar stórir munur er, at eftir tí gomlu skipanini kundu lærlingarnir sjálvir avgera, hvat sveinastýkki teir gjørd, meðan teir eftir tí nýggju skipanini ikki vita, hvat teir skulu gera.

Lærbókin gekk í arv frá lærlingi til lærling

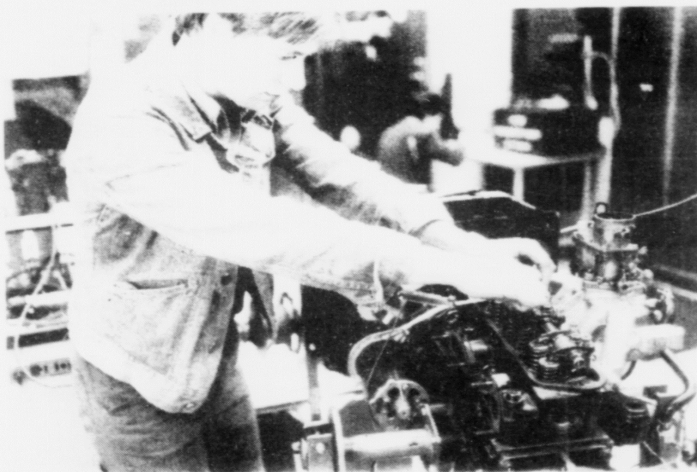
— Tað er vist, at stórir bati er hendur á skúlanum, sigur Eirikkur Simonsen. Hann greiðir frá, at tá hann lærði og gekk á tekniska skúlanum — fyrri einum 15 árum síðani — høvdu teir eina bók. Hana átti meistarinn og hon gekk í arv frá einum lærlingi til annan. Tá hon var slitin, varð ein nýggj keypt. Bókin var frá 1943 og alt var í tí eini bókin.

Eirikkur tekur eitt tjúkt hefti fram av einari hill: — Ídag fáa lærlingarnir eitt so tjúkt hefti um hvørt umráði í bilinum — t.d. er eitt um tendring, eitt um bremsurnar o.s.fr.

Tað eru stívlaga tvey ár síðan farið varð undir tað ajour-førdu-læruna. Í januar 1981 varð tað fyrsta holdið tikið inn. Eirikkur Simonsen sigur, at higartil hevur úrslitið verið betur enn væntað.

Fyrirminirir við tí ajour-førdu meistaralæruni eru nógvir. Nú kunnu teir á skúlanum beinanvegin siggja, um lærlingurin er egnaður til tað læruna, hann hevur valt.

Men ein partur av hesi tíðini er gingin til at fáa alla útgerðina upp á pláss

og fáa alt at koyra. Men nú er eftir at finna út av, hvarjar og hvussu nógvir eykalutir, bildeildin skal hava fyrri altíð at hava eykalutir tók.

Um sjálva frálæruna á skúlanum greiðir Eirikkur Simonsen frá, at bæði tann teoretiska og praktiska frálæran fer fram í sama héli. Harafturat er so sjálvt verkstaðið, har seks bensinmotorar og

seks dieselmotorar eru settir upp. Eisini hevur bildeildin seks bilar at arbeiða við, so umstøðurnar og møguleikarnir eru góðir.

Sjálv læran, sum framvegis fer fram á verkstaðnum, fevnir bara um tann mekaniska partin, og ikki t.d. karosseriarbeiði og tann elektriska partin, men Eirikkur sigur, at lærlingarnir fáa tó eitt

gott innlit í tað elektriska. Aðrastaðir eru hesi arbeiðini sjálvstøðugar útbúgvingar, t.d. auto-elektrikkarari og plátusmiðir. Men nakað annað er so tað, at føroysku verkstøðini eru ikki so spesialiserað og lærlingarnir arbeiða tí við flest øllum í lærutíðini.

jo-mo

Handverkaraeftir-útbúgving fyrri Bilmekanikkarar

í døgnum 30. maí til 3. juni (vika 22) 1983, verður skeið í

Løðskipan (12 volt)

Undirvísingin varar tilsamans í 40 tímar.

Skeiðpeningurin er 300 kr. fyrri hvønn luttakaran, og er tá undirvísingartilfarið íroknað.

Fráboðan um luttøku og nærri frágreiðing (eisini um innivist hjá uttanbýggjafólki) v.m. verður avgreitt við at venda sær til

Tekniska Skúlan í Tórshavn
Bil-deild skúlans tlf. 11957/39
Vistarhaldsdeildin tlf. 15311